

[Poul Møller.]

de private investeringer, erhvervsvirksomheder og til fordel for boligbyggeriet. Når det er tilfældet, så kommer tallet ikke op på de 890 mill. kr. Den, der lever, vil få at se, at vi har ret.

Vi har endvidere tilbudt forhandling om besparelser. Man har kendt vore besparelsetanker. Vi har ikke gjort noget ultimatum ud heraf. Vi har sagt, at vi var rede til at drøfte andre besparelser, at vi var rede til at tage op hvilke som helst muligheder for at skaffe dækning for noget større skattelettelse inden for et statsbudget på 8 milliarder kr., men der kom ikke et eneste ord ud af noget af regeringspartierne medlemers mund, ikke ét ord om besparelser. Sådan er det, og derfor kan vi ikke få en skattelovgivning, der kunne give noget større lettelse end det, regeringen her har foreslået, bare en sådan lettelse, at de personlige indkomstskatter ikke skal stige i det kommende år.

Vi har nu stillet nogle ændringsforslag, ændringsforslag om at nedsætte den almindelige skatteprocent for familieforsørgere fra 24 til 22. Vi vil gerne gå længere ned. Vi har tidligere foreslået 18 pct., og vi mener, det er rimeligt at komme ned på 18 pct., men det kræver besparelser, og der har ikke været politisk flertal for sådanne besparelser. Går vi ned til 22 pct., vil det medføre, at vi faktisk gennemfører det, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen var inde på: at lægge skatteevneprincippet til grund. Men hele den transaktion, som den høje regering nu gennemfører med tobaksafgifterne og udskrivningsloven, er ikke dikteret af skatteevneprincippet, og det ved det ærede medlem hr. Peter Nielsen godt. Tager man et ægtepar, der tilsammen ryger 20 cigaretter om dagen — et ikke unormalt stort tobaksforbrug — så får det på tobaksafgifterne en forhøjelse på 110 kr. om året, og den skattelettelse, det får, hvis det høje ting skulle fastsætte en udskrivningsprocent på 24 og ikke på 22, bliver 72 kr. Dette gælder alle dem, der har under

12 000 kr. årlig. Har man mellem 5 800 og 12 000 kr. i indkomst, kommer man ud af hele denne proces med en forhøjelse på 38 kr. Dette kan undgås, hvis man følger vore tanker og vore forslag ved afstemningen.

Jeg vil også pege på, at således som det er gået med ændringen af fradragene for merindkomst, får den familie, der ikke har 12 000 kr. i skattepligtig indkomst, en skærpelse af indkomstbeskatningen i forhold til i fjor. I fjor havde vi jo 30 pct.s nedslagsreglen med en udskrivningsprocent på 24, men det ærede medlem hr. Peter Nielsen kan trække 24 fra 30 ... (*Peter Nielsen*: Bundgrænsen er hævet!) ... Ja men indkomststigningen har ikke noget med bundgrænsen at gøre. Jeg kan ikke forstå, at den højtærede finansminister ikke kan indse dette. Tanken med proportionalsskatten er ønsket om at nå frem til en lavere beskatning af den sidste krone, man tjener; og den, der har fra 10 000 til 12 000 kr. i indkomst, hjælpes ikke af, at den højtærede finansminister har flyttet bundgrænsen. Beskatningen af den sidst tjente krone bliver højere ... (*Finansministeren* [Kjeld Philip]: Men skatten bliver mindre!) ... Måske mindre, højtærede finansminister, men beskatningen af den sidst tjente krone bliver højere efter finansministerens forslag og efter det, flertallet nu er i færd med at gennemføre. Det kan den højtærede finansminister overhovedet ikke bestride og vil heller ikke bestride, når han får tænkt sig om. Derfor bliver altså indkomster under 12 000 kr. hårdere beskattet, for så vidt angår indkomststigningen, end efter den gældende lov; det er det, der gennemføres, samtidig med at man hævder, at nu går man over til et skattesystem, som skal gøre det lettere at tjene penge. Det hjælper dem, der har over 12 000 kr., men ikke dem, der har over 18 000 kr. De, der har over 18 000 kr., bliver ramt med 55 pct., hvis de ligger mellem 18 000 og 20 000 kr., og de får kun 20 pct. fradrag for indkomststigning,